

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

in Dominū nostrū crediderūt & multi ciuitatē per totam hoc & innouit
ואתיהעת הדא בכלה מדינתא וסניאא הימנו במרן
42 esset habitans dum paucos non dies Ioppe. in ipsa autem fuit
הוא דין כה כיופא יומתא לא ועורין כד שרא הוא
43 coriarij Simonis in domo
בבית שמעון בורסאי

42 Notum autem factum est per vniuersam Ioppen: & crediderunt multi in Domino.
43 Factum est autem ut dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quēdam coriarium.

10 caput
קהלאון
ieiunij tertiz in sabbatho vnus

חד בשבת דתלתא דעומא
erat cuius nomen centurio vnus vir erat verò in Cæsarea
בקסריא דין אית הוא נברא חד קנטוריא דשמה הוא
& iustus Italica quæ vocatur illa cohorte ex Cornelius
קורניליוס מן ספירא הי דמתקריא ישליקא 2 וודיק
erat faciens tota & domus eius ipse Deo à erat & timens erat
הוא ורחל הוא מן אלהא הו וביתה כלה עבד הוא
Deo à erat precans tēpore & in omni in populū multas elemosynas
ודקתא סניאתא בעמא ובכל זבן בעא הוא מן אלהא
nonam circiter manifestè per visionem Dei angelum vidit iste
הנא הוא מלאכא דאלהא בחווא גליאית לאפי תשע
3 ille Corneli ei & dixit ad eum q ingressus est interdiu horā
שעון באיממא דעל לותה ואמר לה קורניליא 4 והו
precēs tuas angelus ei & dixit Domē mi quid est & ait & timuit eum intuit^o est
חד כה ורחל ואמר מנא מדי ואמר לה מלאכא צלותך
mitte & nunc Deo corā in memoriā ascēderūt & elemosynas tuas
וורקתך סלקי לדוכרנא קרם אלהא 5 והשא שרר
Cephas qui vocatur Simonem & accessit Ciuitatem in Ioppen viros
נברא ליופא מדינתא ואיתא לשמעון דמתקרא כאפא
6 הא שרא בביתה דשמעון בורסאי הו דאיתוהי על ירימא
dom^us filius ex duos vocauit cum eo q locut^us fuerat Angelus abiisset & cum
וכר אזל לה מלאכא דמלל עמה קרא תרין מן בני ביתה
7 ipse erat qui studiosius eum Deum qui timebat vnum & ministrū
ופלהא חד דרחל לאלהא אינא דמתדנא הוא לה

CAP. X.
1 V I R autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, centurio cohortis quæ dicitur Italica.
2 Religiosus & timens Deum cum omni domo sua, faciens elemosynas multas plebi, & deprecans Deū semper.
3 Is vidit in visu manifestè, quasi hora diei nona, angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi, Corneli.
4 At ille intuens eum, timore correptus dixit, Quis es Domine? Dixit autem illi, Oraciones tuæ & elemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei.
5 Et nūc mitte viros in Ioppen, & accersit Simonē quendam qui cognominatur Petrus.
6 Hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cuius est domus iuxta mare, hic dicit tibi quid te oportet facere.
7 Et cūm discessisset angelus qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dominum, ex his qui illi parebant.

42 καὶ τὸν δὲ ἐπέλετο καὶ πολλοὶ τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ὁμιλοῦσιν αὐτῷ τὸ κῆρυγμα. 43 ἐγένετο δὲ ἡμέρας
μακάρις μνηστὴρ αὐτοῦ ἐν Ἰόππῃ ὁ σὺν τῷ Σίμωνι Βεροσί.

Κεφ. ι'

1 Ἄνθρωπός τις ἐν Καίσαρειᾷ οὐνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης οὐκ ἑβραῖος τῆς καλιμαθικῆς Ἰταλικῆς, 2 δει-
σῆς καὶ φοβούμενος τὸ θεοῦ, σωτὴς τῶν οἴκων αὐτοῦ, ποιεῖ τὴν ἕπιεμψύχας πολλὰς τῶν λαῶν, καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ
ἡμέρας. 3 Ἴδεν ἐν ὁραματι φασγάνος, ὡς εἰ ὄραν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, ἀγγελὸν τοῦ θεοῦ εἰσέλθοντα πρὸς
αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Κορνήλιε. 4 ὁ δὲ ἀπεύθυνε αὐτῷ καὶ ἕμψυχος ἡμιθῆμος εἶπε, τί ἐστὶ κῆρυγμα, εἶπε δὲ
αὐτῷ, ἀψευδῶς λέγει σοι καὶ ἕπιεμψύχαις σοι ἀπέβησαν εἰς μνημόσυνον ὁσώπου τοῦ θεοῦ. 5 καὶ ἰὼν πρόμψεν
εἰς Ἰόππην ἀδελφῶν, καὶ μετὰ τῶν ἡμιθῆμων ἦεν ὁ σὺν τῷ Σίμωνι Βεροσί, ὁ ὄντις ἐστὶν ἐπιεμψύχαις τῶν
βουρσῶν, ὃς εἶπε εἰς αὐτὸν ὡς ἐπὶ λαλοῦσιν. 7 ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἀγγελὸς ὁ λαλῶν τῷ
Κορνήλιῳ, φωνήσας δύο ἄλλοι οἴκων αὐτοῦ, καὶ στραπὼ τῶν δούλων τῶν πρὸς τὸν ἀρτιώτων αὐτοῦ.

8 Quibus cum narraffet omnia, misit illos in Ioppen. 9 Postera autē die, iter illis facientib⁹, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora, vt oraret, circa horam sextam. 10 Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus: 11 Et vidit cælum apertum, & descendens vas quoddam velut linteum magnum, quatuor in iunctis submitti de cælo in terram. 12 In quo erant omnia quadrupedia & serpētia terrę, & volatilia cęli. 13 Et facta est vox ad eum, Surge Petre: occide, & mēduca. 14 Ait autem Petrus, Absit Domine, quia nunquam māducaui omne commune, aut immundum.

15 Et vox iterum secundo ad eum, Quod Deus purificauit, tu commune nē dixeris. 16 Hoc autem factum est per ter. Et statim receptum est vas in cęlum. 17 Et dum intra se hęsitarēt Petrus quidnam esset visio quam vidisset, ecce, viri qui missi erant à Cornelio, inquirentes domum Simonis, astitērunt ad ianuam.

18 Et cum vocassent, interrogabant, si Simon qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.

in Ioppen eos & misit quod viderat id omne eis & narra-
 fit: **לְהוֹן כָּל מִדְּם דְּהוּמָה וְשִׁדְרָא אַנּוּן לְיוּפָא:**
 Auri & feris sexta Apostolorum

דְּשִׁלְיָהָהּ וְעִרְוִבְתָּהּ דְּדַהֲבָה
 ciuitati & appropinquaret in via pergeret illi cum postero & die
 וְיִשְׁמָעֵאל אַחֲרָנָא כִּד רְדִין בְּאוּרְחָא וְקִרְבִּין לְמִדְּינָתָא
 & cupies & esuriret hora sexta vt oraret in tectum Simon & dicit
 וְכִפְּסָן וְצַבָּא ¹⁰ וְכַפְּסָן וְצַבָּא
 mētis excessus in eum incidit ei pararent illi & eum vt mēduca
 וְהוּא וְנִלְעָם וְכִד הַנּוּן מִתְקַנְיָן לֵה נִפְלַ עֲלוּהִי תְּמָהָא
 quatuor vincium vnum & vas apertum cælos & vide
 וְהוּא שְׂמַיָּא כִּד פְּתִיחִין וְמָנָא הַד כִּד אִסּוּר בְּאַרְבַּע
 in cælis a erat & ptractus magno linteo erat & simile apertis
 קִרְיָן וְדִמְנָה הוּא לְכַתְּנָה רִבְנָא וְשָׂאֵב הוּא מִן שְׂמַיָּא עַל
 pedum quatuor vincuntia omnia in eo & erant
 וְיִשְׁמָעֵאל ¹¹ וְאִוִּית הוּא בְּהַ כְּלָהִין הִוִּיתָא דְּאַרְבַּעַת דְּגִלְיָא
 ei venit & vox cælorum & volucres terrę & similia
 וְיִשְׁמָעֵאל דְּאַרְעָא וְפִרְחֵתָא דְּשְׂמַיָּא: ¹² וְקִלְיָהָ אַתָּא לֵה
 absc dixit & Simon & manduca macta surge Simon quod dicit
 וְאִסּוּר שְׂמַעוֹן קוּם כּוּם וְאַבּוּר: ¹³ וְשְׂמַעוֹן אִמַר חֲסֵ
 & rursum & immundum cōtaminatum omne comedere non quia vasa
 נִי דְּמִתְמוּם לֹא אֲכַלְתָּ כָּל דְּמִסִּיב וְשְׂמָנָא: ¹⁴ וְתוּב
 ne tu manducait quæ Deus ea ad eum fuit vox tēporibus dicitur
 וְדִמְנָה וְבִנְיָן קִלְיָא הוּא לְוִתָּהּ אִילִין רַאֲלָהּ אִמַר דְּכִי אַתָּה לֹא
 vas & sublatum est temporibus tribus fuit autem hoc
 וְהוּא דִין הוּת תְּלַת זְבִנְיָן וְאַתְעֲלִי לֵה כְּאַנָּא
 visio quænam esset apud se Simon miraretur & eum
 וְכִד מִתְדַמַּר שְׂמַעוֹן בְּנַפְשֵׁהּ דְּמִנּוּ הוּמָה
 cornelio à fuerant qui missi illi viri accesserunt qui vidit
 וְיִשְׁמָעֵאל נִבְרָא הַנּוּן דְּתַשְׁתַּדְּרוּ הוּוּ מִן קוֹרְנִילְיוֹס
 iuxta & steterunt & venerunt Simon in qua diuersabatur domo de dicitur quod
 וְאִוִּית עַל כִּיָּתָא דְּשִׂרָא בְּהַ שְׂמַעוֹן: ¹⁸ וְאַתּוּ וְקָמוּ עַל
 Simon si & interrogauerunt inde fuerunt & vocantes atrij
 וְיִשְׁמָעֵאל דְּרִדְתָּהּ וְקִרְיָן הוּוּ תְּמָן וְכִשְׂאֲלִין דָּאן שְׂמַעוֹן
 diuersaretur illic Cephas qui vocatur
 וְקִרְיָן כַּאֲפָא הִרְבָּא שְׂרָיָה:

8 καὶ ὡς ἔταξα ἔλεγε αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλε αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9 τῆς δὲ ἐπιπέσει δέξασθαι
 εἰκνῶν, καὶ τῆς πόλεως ἐγγίσειεν, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δώμα προσεύχεται, καὶ ὥρα ἔλαλε. 10 ἔβλεπεν
 προσευχόμενος, καὶ ἤβρα γούσα δυνάμει πρὸς οὐρανὸν δὲ εἰκνῶν, ἐπίπεσον ἐπ' αὐτὸν ἕκαστος. 11 καὶ ἔβλεπεν
 ἕρποντι αὐτοῦ ἄνεμοι, & χαταβάνον ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸς πῶς ὡς ὁ δόνημα μεγάλλου, τίς αὐτοῦ ἀφ' οὐρανοῦ ἐπέ-
 λθεν ἐπὶ τῆς γῆς. 12 ἐπὶ ὅ ὑπὸ ἄρχῃ πάντα τὰ περὶ ἀποδοῦ τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ὄψοντα, & τὰ περὶ
 οὐρανοῦ. 13 & ἔβλεπεν φωνὴ αὐτῶν, αἰάσασθε Πέτρε, ὄπισθε καὶ φάλα. 14 ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, μὴ
 κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πῶν κοινῶν, ἢ ἀκαθάρτων. 15 & φωνὴ πάλιν οὐκ εἰσέφερε πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' εἶ-
 ἔκατάεισε, σὺ μὴ κοινῶν. 16 τῶν δὲ ἔβλεπεν ἐπὶ τῆς γῆς, & πάντα ἀπέληφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.
 17 ὡς δὲ ὦν ἔαυτῶν διηπέριξ ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸν τὸ ἔλεγε, εἶδεν, εἶδον οἱ αὐτοὺς οἱ ἀποκαλυφθέντες ὅτι ἦσαν
 δὲ ὡπότε αὐτοῖς ἐμαρτυροῦντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν πύλωνα. 18 & φωνήωντος ἔταξα αὐτοῖς
 Σίμων ὁ ὄνομα κληθῆναι Πέτρος ὁ ὄνομα δὲ ἔτι ζῆτα.

NOV
 TEST
 AM
 IV. A.

viri ecce Spiritus ei dixit de visione esset meditas Simon & cum
19 וכר שמעון רנא הוא כחזוא אמר לה רוחא הא נברא

non cum eis & abi descende surge te quarunt eres
20 תלתא בעון לך: קום הות וול עמהון כר לא

descendit tunc eos nisi ipse ego quia mente tua ambigens
21 מתפלג רעינך מטל דאנא הו שדרת אנון: הירין נחת

estis que quarretes ipse ego eis & dixit illos viros ad Simon
שמעון לות נברא הנון ואמר להון אנא הו דבעין אתון

vir ei dicunt venistis propter quam causa est que
אירא הי עלתא דכטלתה אתיתון: אמרין לה נברא

& restatur Deo a qui timet centurio Cornelius cuius nome vnus
חר דשמה קורניליוס קנטרונא דדהל מן אלהא ומסחר

Angelo ab in visione ei dictum est Iudæorum populus vniuersus de eo
עלוהי כלה עמא דיהודיא אתאמר לה בחזוא מן מלאכא

a te sermonē tuū & audiat in domum suā introducat te vt mittat sancto
קדישנא דנשדר נעלך לביתיה ונשמע מלתך כנך:

& surrexit erat vbi habitans eos & excepit Simon eos & introduxit
22 ואעל אנון שמעון וקבל אנון כר דשרא הוא וקם

homo homo cum eis & abiit cum eis & abiit & exiit die postero
לבתרה דיומא ונפק ואול עמהון ואול עמהון אנש אנש

Cæsarem ingressi sunt postero & die qui in Ioppe fratribus ex
מן אהא דיופנא: וליומא אחרנא עלו לקטרנא

flij omnes congregati essent cum eos. erat expectans autē Cornelius
קורניליוס דין מקוא הוא להון כר מכנשין לה כלהון בני

ei qui erant & dilecti amici & etiam cognationis suæ
טוהמרה ואר רחמא וחכיבא דאית הו לה:

icunium precedentis tertie diei
דיום תלתא קדמינא דעומנא

ad pedes eius adorauit & procidēs Cornelius occurrit ei Simon introiret & cum
25 וכר עאל שמעון ארעה קורניליוס ונפל סנד לרלוהי:

hominis filius ego etiam surge tu ei & dixit crexit cum & Simon
26 ושמעון אקימה ואמר לה קום לך ואר אנא בר נשא

qui venerant multos & reperit introiit cum eo loqueretur & cum
27 אנא: וכר ממלל עבה על ואשבח סניאא דאתו הו

illie conuenentat,
לתמן:

19 τίς ἐστι πνεῦμα τοῦ κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
20 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
21 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.

22 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
23 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
24 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.

25 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
26 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.
27 τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί, ἢ τίς ἐστὶν ἄγγελος κυρίου ἐπιπέσει ἐπὶ ἐμοί.

19 Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei. Ecce viri tres quarunt te.

20 Surge itaque, & descende, & vade cum eis, qui dubitans: quia ego misit illos.

21 Descendens autem Petrus ad viros, dixit, Ecce, ego sum quem quaritis, que causa est propter quam venistis?

22 Qui dixerunt, Cornelius Centurio, vir iustus & timens Deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudeorum, responsum accepit ab Angelo sancto accessisti te in domum suam, & audire verba abs te.

23 Introducens ergo eos recepit hospitio. Sequenti autem die surgens, profectus est cum illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum.

24 Altera autem die introiit Cæsarem: Cornelius vero expectabat illos, conuocatis cognatis suis & necessariis amicis.

25 Et factum est, cum introisset Petrus, obuius venit ei Cornelius: & procidens ad pedes eius adorauit eum.

26 Petrus vero eleuauit eum, dicens, Surge, & ego ipse homo sum.

27 Et loquens cum illo, introiit, & inuenit multos, qui conuenentat,

Hh

28 Dixitque ad illos, Vos scitis quomodo abominatum sic viro Iudæo coniungi, aut accedere ad alienigenam: sed mihi ostendit Deus, neminem communiem aut immundum dicere hominem.

29 Propter quod sine dubitatione veni accersitus. Interrogo ergo, quam ob causam accersistis in me?

30 Et Cornelius ait, A nudiū quarta die, vsque ad hęc horam orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida, & ait.

31 Corneli, exaudita est oratio tua, & elemosinarum tuarum commemoratz sunt in conspectu Dei.

32 Mitte ergo in Ioppen, & accersit Simonem, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis cotiarij, iuxta mare.

33 Confestim ergo misi ad te, & tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adiimus, audire omnia quæcunque tibi precepta sunt à Domino.

34 Aperiens autem Petrus os suum, dixit. In veritate competi quia non est personarum acceptor Deus:

35 Sed in omni gente, qui timer cum, & operatur iustitiam, acceptus est illi.

Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

hoc propter profanus aut q̄ pollut² sit homine de dicerē vt nō iudæo. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

Cornelius ci & dixit post me missistis eum veni expetivi. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

Deo coram fui comemoratio & de elemosinarum mitte verum. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

ecce Cephas qui vocatur Simonem & accerse civitatem ad Ioppen. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

omne vt audiamus & cupimus corā te omnes nos & ecce quodā venisti. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

Deo à tibi ieiunium dicitur. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

ieiunium precedente feria quarta. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

quod Deus comprehendit in veritate & ait os suum Simon autem aperit. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

coram eo est acceptus iustitiam & operatur ab eo qui timet. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite. Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicite.

28 ἐπεὶ τὸ θεὸς αὐτῷ ἔδειξεν ὅτι οὐκ ἐστὶν καθαίρειν ἕνα ἀνθρώπον ἴσθηται ὅτι ἠδὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐστὶν καθαίρειν ἕνα ἀνθρώπον. 29 διὸ ἔγρηξα καὶ ἀπέστειλα ἑμεῖς εἰς ἰωππην καὶ ἔλαβον τὸν πετρὸν ὃν καλεῖται κηφά. 30 καὶ ὁ κορνήλιος ἰσθῆται ὅτι ἠδὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐστὶν καθαίρειν ἕνα ἀνθρώπον. 31 καὶ εἰς ἰωππην ἐπέστειλεν ἑμεῖς εἰς ἰωππην. 32 πῶς ἔλαβον τὸν πετρὸν ὃν καλεῖται κηφά. 33 καὶ ὁ πετρὸς ἔειπεν ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶν προσωποφάνης. 34 ἀλλὰ ἐν παντί ἅσπασται ἡ ψυχή. 35 ἐὰν τὸ σκευάζωμαι ἐν φόβῳ καὶ ἐν ἀγαθῇ συνείδησει τὴν ἀνομίαν, ἡ ψυχή μου ἐπιτύχει. 36 καὶ ἡ ἀκαθαρτία καὶ ἡ ἄνομία οὐκ ἔσονται ἐμὴν ὀκνησάντων τὸν πόντον.

45 Et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro, quia & in Nationes gratia Spiritus sancti effusa est.
46 Audiebant enim illos, loquentes linguis, & magnificantes Deum.
47 Tunc respondit Petrus. Nunquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos?
48 Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

AVDIERUNT autem Apostoli & fratres qui erant in Iudæa, quoniam & Gentes receperunt verbum Dei.
2 Cū autem ascendisset Petrus Ierosolymam, disceptabant aduersus illum qui erant ex circumcissione, dicentes,
3 Quare introisti ad viros præputium habentes, & inducasti cum illis?
4 Incipiens autem Petrus exponebat illis per ordinem, dicens,
5 Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis meæ visionem, descendens vas quoddam velut linteum magnum, quatuor iniis summitti de caelo, & venit vsque ad me.

super q̄ etiā cum eo qui venerat illi circūcisii fratres & obstupuerunt demeritū loquentes
audientes effusum esset Sanctitatis Spiritus donum gentibus
Deum erant & magnificantes lingua lingua loquentes enim eos erat
ut non prohibere homo potest aquas nunquid Simon erat & dicens
nos sicut Sanctitatis Spiritum acceperunt quia ecce hi baptizati sunt
Christi Iesu Domini nostri in nomine ut baptizaretur eis p̄cepit tunc
dies aliquot apud eos maneret ut ab eo baptizaretur

קהלאון יא
caput

quod etiā qui in Iudæa & à fratribus ab Apostolis fuit & audierunt
אשתמעתי הוות לשליחיה ולאחיהם דביהוד דאלי
Dei verbum receperunt gentes
קבלי מלתא דאלהא
דיובם חמשה קדמייה דצונתא
qui ex iij cum eo erant litigātes in Ierusalem Simon ascendisset Ierusalem
והיה שלק שמעון לאורשלם דינין הוו עמה הנון רבין
ingressus est pr̄putiū habētes homines quod ad dicerēt eūm
דדאיהם כדאמרין דלורת אנשנא עורליה על
dicere post post Simon est & exorsus cum eis & exorsus
לעס עמהון וקאקיה הוא שמעון בתר בתר למאמר
q̄ descendens per visionem vidi in Ioppe essēm orans quia cum
רמון דכד מצלא הוות כיופא הוות בחוות דנחרת
quatuor erat & ligatum linteo erat simile quoddam vas
ואמאנה חד אינא דרמא הוא לכנתא ואסיר הוא בארבע
ad me vsque & venit calis e & demittebatur angustis
קנתה ושאב הוא מן שמיא ואתא עד כא לותי

45 και ὄχλησται οἱ οὐκ ἀσθεταὶ μηδὲ πιστοὶ ὅσοι σιωπῶντες ἐπιείθεσθε, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔβην ἐν δ' ὄψεσθε τὸ ἀγαθὸν τὸ
πρὸς ὑμᾶς ἔρχεται. 46 ἤκουσθε πρὸς ἀποστόλους ἰεροσόλυμας, διὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν, καὶ μετὰ τὸν ἔκδοτον τὸν ἔκδοτον.
47 ἔπειτα
πρὸς τὸν Πέτρον, μήτις τὸ ὕδωρ καὶ ὁ σῶμα δι' ἡμᾶς ἐστὶν, καὶ βαπτισθῆναι ὑμᾶς, ὅπως τὸ πνεῦμα ἁγίου
καὶ ὁ λόγος ἡμῶν. 48 ἀποκριθεὶς εἶπε τὸν λέγοντα, τί ἐστὶν ὁ νόμος τῷ ὕδατι, καὶ ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς.

Κεφ. ια.

1 ἤκουσθε δὲ οἱ ἀποστόλοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες ἐν ἰερουσαλήμας, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔβην ἐν δ' ὄψεσθε τὸ ἀγαθὸν τὸ
πρὸς ὑμᾶς ἔρχεται. 2 καὶ ὅτι ἀπέβη Πέτρος εἰς ἰεροσόλυμας, διὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν, καὶ μετὰ τὸν ἔκδοτον τὸν ἔκδοτον.
3 ἔπειτα
πρὸς τὸν Πέτρον, μήτις τὸ ὕδωρ καὶ ὁ σῶμα δι' ἡμᾶς ἐστὶν, καὶ βαπτισθῆναι ὑμᾶς, ὅπως τὸ πνεῦμα ἁγίου
καὶ ὁ λόγος ἡμῶν. 4 ἀποκριθεὶς εἶπε τὸν λέγοντα, τί ἐστὶν ὁ νόμος τῷ ὕδατι, καὶ ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς.
5 ἐγὼ ἤμην ἐν τῇ πόλει ἰεροσόλυμας, καὶ εἶδον ἐν ὄψεσθε τὸ ἀγαθὸν τὸ πρὸς ὑμᾶς ἔρχεται, καὶ μετὰ τὸν ἔκδοτον τὸν ἔκδοτον.
6 καὶ μετὰ τὸν ἔκδοτον τὸν ἔκδοτον, καὶ μετὰ τὸν ἔκδοτον τὸν ἔκδοτον.

NOV
TESTI
TUM
ACT
IV